

1882-02-25

βϋ α<sup>1</sup> , - ¼ μ ½ ¿ Å μ<sup>1</sup> Â μ ½ - Á<sup>3</sup> μ<sup>1</sup> ± ½ Ä ¿

Library of Neapolis University Pafos

---

<http://hdl.handle.net/11728/11283>

*Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository*



Συνδρομή έτησίω προλαβαίνουσα, εν τω πρώτῳ τμήματι τῆς Κόπιας σελί για δέκα. Εν τοῖς χωρίοις τελίονα έπτά. Εν τῷ δεύτερῳ ἄρθρῳ εἰ κοσιν.—Εἰδοποιήσεις: 1) διαγράβαι καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν φράγ κόν τῆν γραμμῆν. 2) Ἐγγράφα Κυ βερνητικά εἰσημαρχικά πρὸς δύο πέννας τῆν γραμμῆν.— Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

# ΑΛΗΘΕΙΑ

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν ἀπευθυνθεὶς τῷ Συντάκτῃ, Γραφεῖον καὶ Τυπο γραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ἡδὸς Ἀ γίου Ἀνρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν ε Δημητ. Κατίηπαύλου ἀριθ. 56. Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν ὑποχρεωτικῶς ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἐπι στελλόμενα, δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρίφονται. Ἐπιστολαὶ μὴ ἀπὴλ λαγμίνας ταχυδρομικῶν τί λους εἶσιν, ἀπαράδεκται.

## Ἡμερίς Ἑβδομαεσία.

Ἐκδότης ἢ συντάκτης: Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ (Editor A. C. Palaeologos)

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουμ. φύλλου.)

Τιθεμένου εἰς ἐνέργειαν τοῦ νέου νομοσχεδίου, δύνανται οἱ διοικηταί, παραλαμβάνοντες ὑποδιοικητάς, ἀστυνόμους, ὑπαστυνόμους, μηχανικούς καὶ στρατιωτικούς ἀρχηγούς ἐτι, νὰ παρεδρεύουσιν ἐν τοῖς δημοτικοῖς συμβουλίοις ἔχοντες ὑπὲρ αὐτῶν ἐξουσιασμένην οὐτως ἄπολυτον πλειονοψησίαν καὶ ἐπίσημον ἡν δυνάμει τοῦ 6 ἄρθρου, ὡς ἐνόει ὁ πρῶν διοικητὴς Λεμησοῦ παρὰ τὸν νόμον τότε, ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, πλὴν ὅπτε μόνον προῖκειτο περὶ διατιμῆσεως τῶν τροφίμων (νάρι). τούτο δὲ διότι ἤρθε μὲν αὐτῷ νὰ πληρώνη τοὺς ἰχθύας πρὸς 6 γρ. τὴν ὀκτῶν ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπλήρωνον 8, δὲν ἠδύοκει δὲ νὰ λῶσιν οὐδεμίαν εὐδύνην περὶ τούτου. Ἐτι ὁ πρῶν διοικητὴς Λάρνακος: Οὐαίτ ἐποίει παρὰ τὸν κείμενον νόμον τὸν Τουρκικόν, νῦν δικαιούται ὁ κ. Κόπια νὰ πράττη οὐχὶ παρὰ τὸν νέον νόμον, διατάττων τὴν κατασκευὴν ἀποπάτων ἐν μέρεσιν ἡμιστά ἀρροδίοις, νὰ δημεύη τὰς περὶ τὰς θύρας καὶ ἐκτὸς τῶν ὀδῶν πέτρας, ἐφ' ὧν ἀναβαίνοντες ἰππεύουσι παρ' ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες οὔτε στρατιωτικοὶ εἶναι οὔτε τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐρίπια μεταχειρίζονται οὔτε καὶ ἀμάξας ἔχουσι: δικαιούται ἐπίσης, χωρὶς νὰ παρὰ τὸν νέον νόμον, νὰ καταδικάσῃ τοὺς πολίτας νὰ περιφυλάξωσι στράματα ἀγρῶν διὰ σακιδίων, δύναται ἐπίσης πᾶς sous-Commissaire νὰ εὐλοσῇ τμημῶν προεμαίας εἰς γνωστὸν τὴν ελεπήντινα, ὡς καλεῖται ἐν Λευκωσίᾳ, ἢ γενικῶς ἐγγράβος, δὲ ἐγγράβος καὶ δουλειαίς, καὶ νὰ χρῆσθαι τὸ ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ δημοσχεδίου διὰ 2, 3, 4, 5 γρ. λῶων, ὡς ἐποίησεν ὁ κ. Οὐαίτ.

Δύναται... δύνανται τὰ πάντα νὰ πράττωσι, διότι ὁ νέος σημαρχικός νόμος, ἐάν τιτῆ εἰς ἐνέργειαν, δὲ εὐδύοκει βεβαίως περιπέττωσι καὶ κατὰ τὸ πρῶτον πλῆθος ἐξ ἄρρηστίαν οἱ πάλαιον τυρκακοὶ, δὲν ἐβίβω τὰ ἄρρη τῶν δημοσχεδίων, ἔτι

νὰ ἦναι γνωστὸν εἰς ποίας δὲν δικαιούται ὁ διοικητὴς ν' ἀναμιγνύηται ἐκ τῶν ἀστικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐργασιῶν. Ναί! κατὰ τὰ δόγματα τῶν Φιλελευθέρων, οἱ Φελλάχοι δικαιούνται ν' ἀποφανθῶσιν εἰς τίνα ἐμπιστεύονται τὰ συμφέροντά των (τὰ γενικὰ τοῦ Κράτους βεβαίως), καὶ ὅμως ἡμεῖς οὐδὲ τοὺς δημοτικούς ἡμῶν πόρους! Τοὺς μισθοὺς τῶν Δημάρχων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημοσχεδίου ὁ Μ. Ἀρμοστής θὰ προσδιορίσῃ (ἄρθρον 38 καὶ 43).

Καὶ ὁλόκληρος δὲ ἡ τῶν δήμων χρηματικὴ περιουσία θὰ εὐρίσκηται οὐχὶ ὅπου ὁ δήμαρχος καὶ τὸ συμβούλιον τοῦ φορολογουμένου δήμου θεωρήσωσι κατάλληλον, ἀλλ' ὅπου ὁ Μ. Ἀρμοστής βούλεται καὶ οὐδὲν ἐγγίωσι τὰ χρήματα πολεοδοκιοῦνται πάντες οὗτοι οἱ ἐκλεχθῆσόμενοι ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, ἀνευ τῆς ἐπινεύσεως τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ὅστις ἐν τούτοις εὐρεσθήσῃ νὰ νομοθετῆ ἐν τοῖς πρώτοις ὅτι "οὐδεμία φορολογία θέλει εἰσπράττεσθαι ἀπέναντι ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν" (ἄρθ. 86.).

Τὸ νέον νομοθέτημα, ἐνῶ ἐρχεται μετὰ τὰς συνετεῦξεις τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν μετὰ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ μετὰ τὰ νέα ὑπομνήματα καὶ τὰς ἐκθέσεις πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Λόρδον Κυβερλεῦ, ἐξ ὧν τοσαῦτα ἠλπίεν ὁ Κυπριακὸς πληθυσμὸς, τὸ νέον, λέγομεν, τούτο νομοθέτημα εἶναι πρῶτον ἐξ ἀδέλφῃ γνήσιον τῶν προτέρων ordonances, ὧν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ πρόθεσις ἦτο, ὡς ἀποδείχθη ἄλλοτε, νὰ περιπέττωσι πᾶσαν ἐλευθερίαν ἀποσπασθεῖσαν ἐκ τῶν χειρῶν τῆς συγκεντρωμένης τῶν Κυβερνήσεων διαρκείων οὐσῶν καὶ ἀγώνων, καὶ νὰ ἐπιπέττωσιν ἐτι μᾶλλον τὴν δυσβάστακτον σχετικῶς πρὸς τὴν ἐμολογημένην καὶ ὑπὸ τοῦ 2ῃ Γράφτ. Δουρ πέναν τοῦ λαοῦ.

Δὲν μεταπέττωσαν οἱ παρ' ἡμῶν ἀρχόντες—οὐχὶ—οὔτε μεταπέττωσονται ποτε, διότι καὶ ἡμᾶς, φο

βούνται μήπως θὰ ἔχωσι κοπῶδες ἔργον νὰ ἐπιστρέψωσι sur leurs pas ὅταν ἔλθῃ ἡ ποθητὴ καὶ προσδοκωμένη ἡμέρα τῆς ἀναστηλώσεως καὶ αὐτῆς τῆς σημαίας τῆς μεγαλοῦργου καὶ πλήρους στρατιωτικῆς δόξης ἀνατολικῆς πολιτικῆς τοῦ Λόρδου Βίκονσφιλδ.

Τί προσκτάται ὁ Κύπριος λαὸς διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου, ὅπερ, ἐνώ εἰσθὰ εἰς τὸν δεῦτερον μῆνα τοῦ 1882 καὶ εἶναι εἰσέτι νομοσχέδιον, ἐν τούτοις "Θέλει μνημονεύεσθαι ὡς τὸ περὶ δημοτικῶν συμβουλίων θεσπίσμα τῶν ἐτους 1881;" (ἄρθρ. 1.)

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Λεμησοῦ ἀπὸ δύο τῶν ἐτῶν θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐκλέγῃ παρέρρους εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, διότι ἐπέσθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι, ἀπέναντι τῆς συντησπιμένης ἐν τοῖς πλείστοις ζητήμασι μετὰ τῶν τουρκελικῶν μελῶν ἐπισήμου πλειονοψηφίας, οἱ ἰσάριθμοι τοῖς Τουρκοῖς Ἕλληνες σύμβουλοι ἐσήμαινον μὴ δὲν τὸ δὲ νέον νομοσχέδιον λέγει μὲν ἐν τῇ β' παραγράφῳ τοῦ 6 ἄρθρου ὅτι, ὁ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν (διὰ νὰ μὴ εἰπωσιν τὴν λέξιν Ἕλληνες τὴν μισσητὴν, περιπέττωσιν εἰς σύγχυσιν τῶν ὀρων, διότι καὶ οἱ χριστιανοὶ λέγονται ὀθωμανοὶ λόγῳ ἐθνικότητος), θὰ ἦναι ἀνάλογος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικίων ἐκατέρας φυλῆς: ἀλλὰ τὸ αὐτὸ τούτο ἄρθρον διὰ τῆς τελευταίας τοῦ παραγράφου σπεύδει νὰ προσθεσῇ ὅτι, ἀδελφὸς τῶν χριστιανῶν καὶ ὀθωμανῶν μελῶν ἐναλλὰξ θέλει κατὰ κἀκεῖν ἀποσπασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Οἱ σύμβουλοι, χριστιανοὶ καὶ μωαμεθανοὶ τῆς Λάρνακος παρητήθησαν πρὸ καιροῦ, καὶ οἱ δημόται δὲν ἐπέττωσαν ἄλλους: λέγῃς δὲ κυριώτερος τῆς παραίτησεως τῶν ἐκτετο τὸ ὅτι κατακατατῆ ἡ Κυβερνήσις τῶν νομοθετημένων ὑπὸ τοῦ τούτου νέου πόρους τοῦ Δημοσχεδίου (ρευσματ.) τὸ δὲ νέον νομοσχέδιον οὐδὲν λέγει περὶ τούτου. Εἰς ἐπιμετρον δὲ καὶ αὐτοὺς

τοὺς πόρους, οὓς νομοθετεῖ ἐν πέντε τήκοντα καὶ πρὸς ἄρθροις καὶ οὓς θὰ συνεισφέρωσιν οἱ δημόται τακτικῶς καὶ ἐκτάκτως (ἄρθρ. 49), θὰ καταθέτῃ πρὸς ἀσφάλειαν (!) ὅπου θέλει ὁ Μ. Ἀρμοστής (ἄρθρ. 47) καὶ αὐτοὶ ἐτι οἱ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ὀριζόμενοι μισθῆι (ἄρθρ. 43) θὰ πληρώνωνται "καθ' ὃν τρόπον κανονίσῃ ὁ Μ. Ἀρμοστής" (ἄρθρον 47.)

Παρρητήθη ὁ δήμαρχος Λάρνακος ἀπὸ μνημῶν: οἱ δὲ λόγοι τῆς παραίτησεως του οὐ μόνον δὲν αἰρονται ὑπὸ τοῦ νέου νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ καθίστανται πάντες οἱ δήμαρχοι ὡς ἐν τῶν βωδῶν προσώπων τῆς σκηνῆς: ποῖα τὰ καθήκοντα τοῦ δήμαρχου; ποῖα ἡ ἐξουσία του καὶ ποῖα τὰ ὅρια αὐτῆς; ταῦτα πάντα εἶναι ζητήματα, ἀπερ οὐδὲ θίγει τὸ νέον ἀριστοτέλημα. Ἀναφέρεται ὁ ζηλωτὸς δήμαρχος τοῦ νέου θεσπίσματος πρῶτον μὲν ὅταν θὰ ἐκλεχθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διοικητοῦ (ἄρθρ. 37), δεῦτερον εἰς ἐπουσιώδη τινὰ ἔργα ἀπογραφῆς τῶν ἐχόντων δικαιωραψήφου (ἄρθρ. 15, 16, 17 καὶ 19), καὶ ὅμως οἱ κατάλογοι οὗτοι οὐδὲν θὰ ἔχωσι κύρος, ἂν δὲν ἠθελευσῶν ἀρεστήθῃ ὁ sous-Commissioner νὰ τοὺς ἐπικυρώσῃ, καὶ τρίτον τὸν ἐνθυμῆται (ἄρθρ. 41) διὰ νὰ τὸν παύσῃ ἐάν ἀπουσιάσῃ ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις ἀνευ ἀδείας τοῦ συμβουλίου του (!). Ἀλλὰ παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς αὐτοσχέδιους καὶ ἀγαθοβούλους νομοθέτας ἡμῶν ἵνα μας διαφωτίσωσι τί σημαίνουσιν αἱ παρεπιθέμεναι ἐν τῇ σωρείᾳ τῶν λέξεων τῆς μνησθεῖσης παραγράφου λέξεις "ἐκτὸς ἐάν... ἢ ἐκπερυχθῆις" κατὰστασιν πετωχέσως ἢ καὶ συνεδριάσῃ μετὰ τὸν ἀφανιστῶν τοῦ ἢ καὶ ὡς ἀπεριγύρῃς ὑπὸ τὰς διατάξεις νόμου τῶνδς οὐκ ἐπιτέτατο (ἐκτετο) ἐν τῇ νόμῳ. Διότι, τὸ γ' ἐφ' ἡμῶν, ἐάν περὶ αὐτῶν ἐπεριωνήσαμεν τὸ gravis sunt non leguntur.

Ἡ λογικὴ τὴν ὁποίαν ἐβίβωθημεν, διατροπῆ νὰ παραλεθῇ τὴν ἐννοίαν ὅτι, ὁ τυχὸν ὑποστῆς τοτε



αυτα δυστυχήματα δύναται να αποτυχήσει και πλέον των τριών σινεδριάσεων και πλέον των δύο μηνών, χωρίς να απολέσει την ιδιότητα την προεδρικήν, ως σημαίνει το γράμμα της μεταφράσεως.

Αλλά τί πρώτον, τί δ' ύστατον καταλέξομεν;

Περίληψις.

Μετά πολλά τρεχάματα άφοϋ άποδείξει ο Κύπριος 1) ότι έχει νόμιμον ηλικίαν (ποιαν); 2) ότι έχει την τιμήν να ήναι έθωμανός (πρέπει και να εξομώσωμεν-διότι εν τη ήγουμένη 6 παραγράφω θώωμανός σημαίνει Ισλάμην) 3) ότι έχει σπίτι κι' όνομα, 4) ότι έπλήρωσε και θα πληρώνη πάντα όφρον τ ακτιχόν ή εκτακτον (άρθρ. 49-100), εν ήθελεν έγκρίνει ή Α. Έξοχότης, επί των γαιών, οικιών, μεταλλουργείων, δένδρων, άλσών(;) και επί πάσης ακινήτου αυτού ιδιοκτησίας, τότε θα άναγνωρισθή ή τιμή να φιγουράρη εν τοίς έκλογικοίς καταλόγοις και θα ύποδεικνύη διά της πολυτίμου ψήφου του ποίους των συμπολιτών του θεωρεί άρμόδιους να χρησιμεύσωσιν ως...νευρόσπαστα της εξουσίας. Να μη τώ κακορανή όμως, εάν κέκτηται τό τόσον ακριβή πληρωμένον αυτού δικαίωμα τουτοκαί τις Ίνδός, όστις κατοικήσεν εν έρμάρι επί 12 μήνας εν τη αγορά πωλών παχαρικά έστω και άξιας 30 γρ. τό όλον, έστω και αν δεν έπλήρωσε τό ένοίκιον, ως τόσο ύπάλληλοι της διοικήσεως ήμών. Ας προσέλθωσι λοιπόν πανηγυρικώς εις τας έκλογικάς κάλπας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο «Cyprus Herald» άμβλυώτων, ίνα μη είπωμεν τυφλώττων, προσπαθεί εν τώ τελευταίω αυτού φύλλω ν' άποδείξει ήμιας αντίφασκοντας προς ήμας αυτούς, διότι ενώ κατά Νοέμβριον έγράφομεν ότι, χάρις εις την έλλειψιν του Ίδαρέ αι τιμαί των προϊόντων ώρίσθησαν δικάίως ύπό των προσκληθέντων έλλήνων έμπόρων, πρό δύο εβδομάδων έγράφομεν(;) ότι ως εκ της έλλειψεως Ίδαρέ, αι τιμαί των προϊόντων ώρίσθησαν μεγάλαι. Λέγει δε ότι ούδ' ο Sancho Panza θα ήτο ικανός να άρέσει ως Κυβερνήτης τη "Αληθεία", ήν άποκαλεί στενάζων "ε ύφ ύά μέν άλλ' έπιλήθμον α". Χαίρομεν ότι πολύ ενθυμείται ο "Cyprus Herald" και ό,τι εν διαόρω τινι κατά Νοέμβριον έγράφομεν, συμβουλευόμεν δ' αυτώ, κατηγορούντι ήμών έπιλημοσύνην, να άνω πως και την όρασίν του άφοϋ φαίνεται έχων τοσοϋτον ζείαν την μνήμη, διότι δεν καταρλώσε να ίδη ότι, ύπό τό του Φεβρουαρίου άρθρον, ενά θεωρεί ήμας άν-

τιφάσκοντας προς όσα κατά Νοέμβριον έγράφομεν, ύπήρχεν εν μέγα Ω, όπερ σημαίνει ότι τό άρθρον έκείνο (Πολιτικός βίος της Κύπρου) δεν είναι ήμέτερον. Ημείς ούδόλωσ συνεθίζομεν να διαστρέφωμεν τά έπιστελλόμενα ήμίν, ως αυτές πράττει και έπραξεν εν τη τελευταία εκ Πάφου άλληλογραφία του, ως έσμεν κάλλιστα περί τουτου πεπληρορορημένοι. Λίκν άφυής όμως καταρωράται ή άγγλική συναδέλφος είρωνευομένη όθεν ήμας διά του Sancho Panza, διότι τοιουτοτρόπως καθιστά την ύφ' έαυτής εκθειάζομένην εν Κύπρω διοίκησιν ήττονα και της του ρηθέντος Sancho Panza.

Την παρελθούσαν εβδομάδα εν τώ ένταϋθα Άγγλικώ Συλλόγω έγινετο συνέλευσις σκοπούσα εις την λήψιν μέτρων κατά των κακομεταχειριζομένων τάλωρα ζώα, προϋτάθη δε όπως οι συνελθόντες Άγγλοι άπειθύνωσι προς την Α. Έξ. τον Μ. Άρμωστήν επί τουτω αναφοράν. Καλόν και άξιον έπαίνου τό έργον τουτο, αλλά δέον πρό της λήψεως μέτρων κατά των τάλωρα ζώα βασανίζόντων, να ληθώσι τοιαύτα κατά των τάλωρα ζώα όντα βασανίζόντων, οια εν παραδείγματι ή εν Κερυνεία εύγενής Κυρία.

Αί άπόκρως έρέτος παρ' ήμίν ήσαν ζωηρότεροι ή άλλοτε, χάρις δε εις τό φιλήσυχον των κατοίκων ούδόλωσ διαταράχθη ή ήσυχία της πόλεως: οι προσωπιδοφόροι και μεταμφιεσμένοι ήσαν πολλώ πλείονες ή άλλοτε.

Φίλος άπέστειλεν ήμίν εκ Λονδίνου εν μεταφράσει τό ακόλουθον άπόσπασμα άγορεύσεως τινος, γενομένης την 6 Φεβρουαρίου, περί των άγγλικών άποικιών εν μιφ των άριστοκρατικωτέρων συνοικιών του Λονδίνου. Ο άγορεύων, έπιστήσας την προσοχήν των άκροατών του επί τεσσάρων εικώνων παριστωσών θείας της Κύπρου, ειπε τά εξής.

"Ενταϋθα ή άγγλική σημαία ανέλαβε τό υάλλον λεπτούς ή δύσκολον έργον. Οι εν Κύπρω Έλληνας είναι οι άπόγονοι της αυτής άεικής φυλής, ήτις εισήγαγεν εις τον κόσμον όλα τα έσχατα ή τας επισημας. Είναι οι άπόγονοι της εύφροσύνης του κόσμου φυλής, μετ' ή Άγγλία όφείλει να μεταχειριζήται αυτούς μετ' έβρόχην ή τρυφερότητος".

Τί λέγουσι περί ταύτων ή "Cyprus Herald" ή οι πάτριός του;

Εμάθομεν ότι ο Άρχιγραμματεύς της Κυβερνήσεως κ. Ουάρεν άναχωρεί, αντ' αυτού δε σταλάται πολιτικός. Την εδμήν ταύτην δημοσιεύομεν ύπό έπισημάν.

Η Κυρία Στίβενσον. καθή γε-

φουσιν ήμίν εκ Κερυνείας, καταγίνεται εις άνασκαφάς, τον προσεχή δε Μάρτιον άπέργεται μετὰ του συζύγου της εκ Κύπρου, ζητήσαντος πεντάμηνον άδειαν άπουσίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εν τη Βουλή των Κοινοτήτων ο Σίρ Δίλκε ειπεν ότι, αι μεταξύ Άγγλική ή Γερμανίας σχέσεις είναι λίαν φιλικαί ή ό.ι ή όμοφονία των δυνάμεων παρέχει τά μέσα όπως λυθώσι τά ζητήματα, τά άναφερόμενα εν τε Ευρώπη ή άλλαχου. Δύο άξιωματικοί του άγγλικού ναυτικού, προσεβλήθησαν εν Άρμπάκν (της Άνατολής) θηροφόντες, ό εις εξ αυτών έπληρώθη επικινδύνως, ό δ' έτερος έδάοη. Ο εν Κ] πόλει πρεσβευτής της Άγγλιας άπεύθυνε παράτονα προς την Πέλην διά τό συμβάν τουτο, ήτη δ' έπεμψε φοιγάταν με την διαταγήν να συλληθώσιν οι ένοχοι.—Τα "Ημ. Νέα" δημοσιεύουσιν άρθρον βεβαιούν ότι αι Δυνάμεις προϋμως ανεγνώρισαν τό δικαίωμα της Άγγλιας ή Γαλλίας του εξαίρεισαι εκ των μετ' αυτών διαπραγματεύσεων από τό ζήτημα της Αιγύπτου, ή εκ πάσης εξέλεγγεως ευρωπαϊκής, την ναυσιπλοϊαν του Σουέζ' ανεγνώρισαν δε ή την αρχήν ότι ή Τουρκία δεν δύναται να παρίσβη εις ό,τι άφορά την Αιγυπτον.—Ο στρατηγός Σκοβιέλ άγορεύων προς Σέρβους σπουδαστάς έψέξε δραμαίως την Γερμανίαν ή υπεστήριξεν ότι, ό πόλεμος μεταξύ Γερμανίας ή της Ρωσίας έσαι αναπόδρασος. Η όμιλία αυτή παρήγαγε φοβερήν αισθησιν εν τε Βιάνη ή Βερολίω. Τα άγγλικά φύλλα καταδικάζουσι τον λόγον του Σκοβιέλ. Ο "Χρόνος" συμβουλεύει τε Τζάκν ν' άποδοκιμάση αυτόν. Η "Σημαία" έβισοί ότι ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος δυσηρετήθη ή θέλει ζητήση εξηγήσεις πιαρ της Ρωσίας. Η έπίσημος έφημ. της Ρωσίας άποδοκιμάζει τον λόγον του Σκοβιέλ.—Τα αυτριακά τρατήματα ενίκησαν τους επαναστάτας εν Κριβόκε ή κατέλαβον διαφόρους θείους, έκυρίευσαν δε ή τό ταμίον των επανασατών τό πλείστον των εν αυτώ νομισμάτων ήσαν Ρωσικά.—Ο εις των κακοποιηθέντων Άγγλων άξιωματικών εν Άρμπάκν άπέθανεν εκ των πληγών του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατά σύτασιν του επίτιμου Γραμματέως κ. Πρίτζιαν είδοσοιούμεν ότι εκτόστων άγγελθισών ιπποδρομιών, θέλει νείνη ή έτέρα μετ' ίσπων 13 σιδαριών, ή ενός δακτύλου. Αι έγγραφαι πρέπει να γίνωσι πρό της 12 π. μ. της προσεχούς Δευτέρας, καθ' ήν θέλουσι γείνη αι ιπποδρομίαι. Δικαίωμα έγγραφής εις την ρηθείσαν πρόσθετον ιπποδρομίαν σελίν, 10, προστιθεμένων £. 10. Οιδίμια όλλη πληρωμή άπαιτείται.

Εν Λεμεσώ τη 13]25 Φεβρουάρ. 82.

NOTICE

There will be a race for ponies 13hds 1 in. Entries to be made before twelve o'clock on the Race Course on Monday. Entrance 10/- £ 10 added no other subscription will be required.

ΟΙ ΕΝ ΠΑΦΟ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ Ο ΟΜΕΡ ΑΓΑΣ. Κυρία Συντάκτα της "Αληθείας". Εκ της βραχείας άπαντήσεως

σας εις τινα ανταπόκρισιν του "Κυπριακού Κήρυκος" εκ Πάφου, λαβών περιέργειαν, άνέγνων εν μεταφράσει όλθέκληρον την έπισυλήν του παρεδρου του Ταβή ή Ίδαρέ του Κτήματος κ. Γ. Δημητριάδου.

Και είναι μεν λίαν άργά, ού μνην άλλ' όταν Κύπριος ή "Έλλην δημοσιεύγ γεγυότα ή ήμην την ύπογραφήν του ή άγγλις, ύποθέτομεν ότι δύναται να έχη σοβαρότερον σκοπόν ή ως να άρκη αυτώ ή ύπόμνησις του Έφ:άλτου. Έγνωρίζομεν μέχρι τουτου ότι, ο δι' όλης του της ζωής υπάλληλος, ή κατά συνέπειαν συντηρητικός διατελέσας κ. Δημητριάδης, ήτο εις εκ των 4 ή 5 Κυπρίων Έλλήνων των εκμαδόντων την τουρκικήν άλλ' ίδου ότι, εν τη δειλη του βίου εξέμαθε ή την άγγλικήν, φαίνεται, ή είναι πράγματι κριμα ότι δεν άπεφάσισέ ποτε να μάθη ή την έθνικήν του γλώσσαν, διότι τότε θα έγίνωσκεν όλην την Ίστορίαν του έθνους του ή δεν θα ήρκείτο εις τά διδάγματα των Άγγλων προΐσαμένων του, οίτινες τοσάκις μάς υπενθύμισαν ή άλλοτε την δηθεν άχαρισίαν του Έλληνικού λαού, χωρίς να φαντασθώσι βεβαίως ποτε πρώτον μεν ότι οι λόγοι, δι' ους εξώρισαν μεν τον Άρτείδην ή Θεμιστοκλή, έθανάτωσαν δε τον Σωκράτη, ήσαν ακριβέστατα αντίθετοι των λόγων, δι' ους θα εξώριζον οι πάτριός του πάντα ελευθερόφρονα Κήπριον, αν οι φιλελεύθεροι εν Άγγλίη δεν εξώρικίζον από τας κεφαλές ήμών τον φοβερόν κίνδυνον, ή δεύτερον ότι οι λόγοι ούτοι έπροσπεν, αν οι κρατιωτικοί διοικηταί μας ένόμιζον καλόν να ώφεληθώσιν από τά διδάγματα της Ίστορίας ως πάντες οι έγγράμματοι, ν' άπελπίσωσι μεν αυτούς ότι θα δυναθώσι ποτε να μάς μεταμορφώσωσιν εις Ίνδους, ως ήλπισαν, διότι εις την ελευθερίαν ηρσιάζομεν ή Άρτείδης ή Θεμιστοκλής, να δώσωσι δε ή ανίσο εις τον αιδούσιμον κ. Επένσερότι δ έργον υ, σκοτ υ ρ ο υ ν ο τ' Ελληνας, όταν ύποπτευθώσιν ότι επιβουλεύεται τις την εθνικήν των θρησκείαν..... Αλλά ταύτα πάντα είναι λίαν βαθιά δι' ένα μικρόν άξιωματικόν ή τον μαθητήν του Γ. Δημητριάδην, όστις έμαθε μόνον τουρκικά να διαβάξη.

ΑΛΛ' άς έλθωμεν εις τα γεγυότα, άτινα τώ χρησιμοποιήσιν ως κάκυσμα τοϋ Άγγλου Ησοφύτου διά τους μαθηδοσοιούτας αυτών. Η διατριφή είναι άγγλική



γεγραμμένη ή τόσον άγγλισί, ώς στοιχηματίζομεν ότι άπ' αρχής ή γραφή άγγλισί.....

Γνωστοποιεί εις τό δημόσιον ότι τοῦ Χασάν Όμέρ, τοῦ τριακονταε τοῦς περίπου νέου, όλα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς ὑπῆρξαν πλήρη κακουρ γημάτων ἄρα ἐκακούργει ή κατά τὰ τρία ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς κατο χῆς ή ὅμως τιμωρεῖται ἄνυ μόνον, ὁπότε ἐφόρευσε Τούρκον, ή ἴσως δικαίως—ἠτίμασε, νομίζομεν, τήν γυναικά του, ή τόν ἠνάγκασε μέν ή φιλοτιμία νά διαζευχθῆ ταύτην, ἀλλά τόν σκόληκα τῆς ζυλοτυπί ας δέν ἠδυνήθη νά διαζευχθῆ ὁ δυσυχῆς, φαίνεται, ή τοῦτο εἶναι ἔ λαφρυντικῆ περίπτωσης διὰ τοῦς πεπολιτισμένους ἡμῶν νέους ἄρ χοντας, δι' οὗς τό "θ ἑλεῖς με θέλω σε" εἶναι νόμιμος ἱερός ή—τε τέλειαι δύναται τις νά ἐγκαταλεί ψη δωδεκάδα τέκνων ή σύζυγον νό μιμον—δόξα τῆ θεῷ ὡς πρός τοῦ το εἶναι πληρεστάτη ή ὀρηθεῖσα ἡμῖν ἐλευθερία, τό ὁμολογοῦμεν.

Κρίμα ότι δέν ἐνθυμήθη ή ἄλλο γεγινός τολμηρότερον τῆς άγγλι κῆς δικαιοσύνης· ἐφόρευσε ὡς κύ να πρό τιων ἐβδομάδων ὁ Ἄσυ νόμος τῆς Λεμησοῦ τόν Ταχίρην ἐκ Μαλιζας, φύγόνικον ἔνεκα ἐβι ασμοῦ γυναικός..... πόρνης. Θά προσθέσωμεν ὅμως ἐν μικρόν σχόλιον εις τό γεγινός τοῦτο. Κα τὰ τό πρώτον ἔτος τῆς κατοχῆς ὁπότε ὁ Ταχίρ εἶχε τόν θεῖον Πε κίρ καθῆν τῆς Λεμησοῦ, ὠργία σεν ἐντός διατηροῦμεν ο ναοῦ Χριστιανικοῦ μετὰ πόρνης Ὁ θωμανίδος ἀνεφέρθησαν οἱ κάτοι κοι τοῦ χωρίου ζητοῦντες τήν τι μωρίαν του διὰ τήν βεβήλωσιν· ὁ ἅγιος Πάφου ἔτειλεν ἀντιπρόσω πόν του ἐνταῦθα ζητῶν ἱκανοποι ησιν, ἀλλ' εις μάτην ὁ Ταχίρ προσ κληθεῖς δις ή τρίς διὰ προσκλητη ρίον ὡς gentleman, προσῆλθεν εις τό δικαστήριον μόνον ὅταν ὁ θεῖος του καθῆς ή ὁ εις τό χωρίον του μεταβας. Καίρικαμης Ναζιφ ὁ βεβαίωσαν αὐτόν ότι οὐδέν εἶχε νά φοβῆται· ή ἦλθε τότε, ἀλλ' ἀ πῆλθε τοῦ δικαστηρίου προπαρ φθεις ὑπὸ τοῦ τότε διοικητοῦ, ὁ ποδιοικητοῦ ή ἀτυνδρον! Τώρα δέ, ὁπότε ἀπῆλθαν ὁ θεῖος του κα δῆς, φονεύεται ὡς σκόλλος διότι ἠθῆλθε νά ὀμιλήσῃ μετὰ πόρνης τοῦρκας ἐν ἔρε, καθ' ἣν εἶχε τὰ καπρίτζιά της.

Δέν ὀμιλάει ὀλίγον τοῦτο με τό λεγόμενον τοῦ κ. Δημητριάδου ἐπὶ ἐνός ή ἡ ὁ Μεχεμετ-πασᾶς

δέν ἐπλήρωνε δεκατίαν ὁ Όμέρ ἄ γᾶς ή δέν ἐτιμωρεῖτο ὁ Χασάν κακουργῶν; ἦτο ὅμως τότε δεκα πενταετῆς ὁ Χασάν. Ἐρωτῶμεν μόνον τόν κ. Δημητριάδην τί ἐκέρ θησεν ὁ ἴδιος ή οἱ τάλανες ἀγρό ται συμπατριῶται του διὰ τό ότι οἱ Ἄγγλοι μας ὅταν πρόκειται πε ρὶ φορολογίας δέν χωρατεύουν; Καί ὅμως ἀμφιβάλλομεν πολὺ, ἔ αν οἱ ἐνοικιαταὶ τῶν δεκατιῶν ἄ φινον ἀφορολόγητον τόν μουδι ρην Όμέρ ἄγᾶν. Ἐπίσης φρονού μεν ότι ἐπιτρέπεται νά ἀμφιβάλ λωμεν ἄν ὁ Χασάν θά ἔμεινε ἀ κατ ἰδίωκος φονεύων ἰσλάμην ή ἐπίσης συγγενῆ τοῦ Μεχεμετ-πα σα [ἄν καλῶς ἴσμεν πληροφορη μένοι] Μουσαφάν.

Ἄλλὰ ή πῶς ἐξέθαψε τόν Κυ πρισλῆν Μεχεμετ-πασᾶν ὁ ἄζᾶς κ. Δημητριάδης, πρὸ δεκαπενταετί ας, ἄν δέν μας ἀπατᾶ ή μνήμη, ἀ ποθανόντα; ή ἐν ἣ ἄν περιπτώσει οἱ ἐν Πάφῳ προϊτάμενοι τοῦ ἄζᾶ τούτου νομίζου· ἀρκοῦσαν τιμῆν διὰ τήν διοικητικῆν ἱκανότητάτων συγκρινόμενοι με τοῦς Όμάρ ἄγᾶ δες τοῦς ἄ γ ρ α μ ἄ τ ο υ ς, ὡς μας τοῦς λέγει, ἀδικοῦνται πολὺ ή πάλιν προσφεύγοντες εις τήν πρὸ δεκαπενταετίας κατᾶστιση, ή τοῦτο ἀναφορικῶς πρός τοῦς κα κουργοῦντας συγγενεῖς τῶν κρα τούτων τότε Τούρκων.

Τὰ ἄλλα μνημονεύομενα ὡς συμβάντα ἐπὶ τουρκοκρατίας ή μῆ τιμωρηθέντα, ἀγροοῦμεν παν τάπασιν ὑπὸ ποίως ἐγένοντο πε ριστάσεις, οὐδ' ἐννοοῦμεν ποσῶς νά ὑπερασπίσωμεν τήν ἐλευσότη τα τῆς προκλιτόχου Κυβερνήσεως· λέγομεν μόνον ότι, ἄν μὲν εἶχο μεν τήν ὑψηλὴν τιμῆν νά ἀνήκω μεν εις τό μέγα ἔθνος τῶ Βρετανι κόν; δέν θά ἐπετρέπομεν εις τοῦς ἄζᾶδες νά μας συγκρίνωσι με τοῦς Όμέρ ἄγᾶδες ἄν δέ εἶχομεν τήν ἀτυχίαν νά ἡμεθα εις τήν θῆσιν τοῦ κ. Γ. Δημητριάδου, πολὺ δυσ κίλως, μάς φαίνεται, θά ἐγράφο μεν τήν ἑλληνικὴν ὑπογραφὴν μας ὑπὸ ἐπιτολᾶς γεγραμμένης εις ἄ γνωστον ἡμῖν γλῶσσαν, ἐπαυθῶ σας ή ἐκφριζόσας εὐχαριστίας δι' ἀνθρώπους, οἱ τῶς κατέβω ξαν συστηματικῶς πᾶν ὅτι ἑλληνι κόν ἐν τῇ νήσῳ, ή προσεπάθησαν νά μας καταστήσουν Παρίας, ὡς μυριακίς ἀπεδείχθη διὰ τῶν γεγο νῶτων.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας. Ἐν Λεμησοῦ.

Ἐν Λεμησοῦ 5)17 Φεβρ. 1882.

Κύριε Συντάκτα.

Οὐδαμῶς ἐξεπλάγην ἰδὼν ἐν τῇ πέμ- πτῃ ἀριθμῷ τοῦ "Στασίνου" ἀπεροντόν τινα βαττολογίων συρραφήν, διότι αὐτῆ τυμπανοκρουσικῶς προδιαλαληθεῖσα πε ριμίνετο. Ἡπόρθηα ὅμως πολὺ, ή ἀπο ρῶ ἔτι, τί παθῶν (διότι ὁ προβαλλόμε νος λόγος τῆς ἀμύνης δέν εἶναι πρόσφο ρος εἶναι· δὲ πασιδήλον ὅτι ὁ ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" γράφας ἀντεπιῆρχετο κατὰ τοῦ διὰ τοῦ "Νέου Κιτίου" πρώτου ἄρ ἑμῖνου χειρῶν ἀδικῶν) ὁ ἐνάσχολος ή πολύιλπις "Στασίνος" ἠνέχθη, ὡς μῆ ὦ φειλε, ν' ἀπολειθῆ, ἔνεκα αὐτῆς, χῶρος τεσσάρων ή ἐπέκεινα τῶν συνήθως σπου δαιοτόλων ἐπῶν αὐτοῦ· μήτοι τήν ἄμε τρον γλυκυθυμίαν, ἣν ἐκ τῶν ἀληθῶς χαριτολόγων σιχουργιῶν ή τελογραφιῶν αὐτοῦ ἀπολαμβάνουσιν οἱ ἀναγνώστῃ του, ἠθῆλθε νά ὑποκεράσῃ, ἔσκανοφοβίας ἔ νεκεν, διὰ τῆς παραθέσεως πινοκίου, δι' ἑλλιβόρου, χολῆς ή σχολῆς ἠρητιμέ γων, ή μετὰ κορακίων τμημάτων μεμι γαίνων, μακροσκελῶν τε, χασοφροειδῶν τε ή ἀσυναρτήτων μακαρονίων; ἄν τούτο [ή οὐδεμία ἄλλη ἐπαῦθα κατ' ἐμὲ χωρεῖ ἐξήγησις· διότι γνωρίζω τόν ἀξίτιμον συντάκτην τοῦ "Στασίνου" ἐξ ἀπαλῶν ἀπόχων, ἀγαπῶν ή ἐκτιμῶν αὐτόν, δύνα μαι νά ἰσχυρισθῶ ότι οὐδέποτε καταβαί νει ἰς τήν χαμαίζην κόντραν τῶν παθῶν] πράγματι εὐφύς τό ἔρρημα, ἀλλὰ τοῦτο ἠδίκησε τὰ μέγιστα τοῦς ἐναγνώστας αὐτοῦ, οὐ μόνον σερηθέντας, χάριν σκαιουργήματος, τοῦ συνήθους αὐτοῦ ποιήματος, ἴσως δέ ή ἄλλων ἐπὶ σῆς καλλιτεχνικῶν τεμαχίων τῆς μύ σης αὐτοῦ, ἀλλὰ ή πρός ναυτίαν διεγερ θέντας. Ἄλλ' ἄν ἄλλοι [ή πόλις σύμ πασα] ἠγανάκτησαν σφόδρα ἐπὶ τούτοις, ἐγῶ, καίτοι οὐδέν ἦττον δυσφορήτας, ὁ φείλω νά ὁμολογήσω ότι, διὰ τῆς φιλο ξενίας, ἣν ὁ φίλος Στασίνος παρέσχε, εις τήν λιβελλογραφίαν ταύτην, μοι ἔχο ρήγησεν εὐκαιρίαν προσφιλῆ, ἣς ἀμφο τέρπης ταῖς δραξίν ἐπιλαμβάνομαι πρός ἐκπλήρωσιν ἱερῶτάτου καθήκοντος. Καί ὄντως φθᾶς ἐν τῇ περικοπῇ αὐτῆς, καθ' ἣν ὁ πρὸ δικαστηρίου σνεγῶς, ἄρτί μας ή φιλανθρώπως ἐτελεῶν τήν ἰατρι κήν τῆς πόλιως ταύτης λειτουργίαν κ. Ι. Καρκαγεωργιάδης κατασκευαστικῶς ὡς ἐκ μῆτῶν μοναχῶν τῆ Βαλάντια πάντων, ἀ μνησθῆν ότι, καίτοι ἴσως ἔκτοτε οἱ οἰ- κογενεῖς μου ἀπολαύβονουσιν, οὐχί φι λίας ἀλλὰ φιλοφρονίας χάριν, τὰς τε ἰατρικὰς αὐτοῦ περιποιήσεις ή τὰς φαρ μάκων τῶν χρηρησίας, δωρεάν, καίτοι μετ' ἠδιαφοροῦσης προσοχῆς παρηκολού θησι τήν τελευταίαν ἔλην μακρὰν τῶ μα κέρτερον πατρός μου ἐσθίμιαν ή τήν το λιότη τοῦ μακροτέρου ἀδελφοῦ μου, μετ' ὀ μίας δὲ παρακολουθεῖ τῶ ἀκαταπίε διῶν χροῖαν ἴσον μετ' ἀδελφῆς μου ή εἰτωσί ή ἐπὶ αὐτόν ἐδράκωνται ἀπὸ φεβρίας ἰσχυρότος, καίτοι, ἡ ἡ ἔκ τινος παραπομπῆς, ἰδίως νά περιέλθωσιν ἐπὶ

τριετίαν εις ψύχρανσιν αἱ προσωπικαὶ ή μῶν σχέσεις, χωρὶς οὐδὲ τό παρέπαν ἐκ τούτου ν' ἀλλοιωθῆ ή προτέρα πρὸς τήν οἰτίαν μου ἰατρικῆ αὐτοῦ συμ περιφορὰ [ή φρονῶ ότι οὐκ εἶμι μόνος ἐγῶ ὁ τσοῦτα εὔ πιπονδῶς παρ' αὐ τοῦ· δωδεκάς ἴσως ἄλλων ἐπιμελῶς ή γμένων, ἐκτός πλείτων ὑποδεισέρων οἰκο γενειῶν, παραπλήσια τούτοις, οἰομολο γούσων· εἶναι δὲ πασιγνωστον ότι ή ἄπαν τό προσωπικῶν τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν χαίρει τὰς ἰατρικὰς αὐτῶν θεραπείας δω ρεάν], οὐδέποτε διεκέρηξε δημοσίᾳ τήν ἐπὶ τούτοις ἀπειρον ἐγνωμοσύνην μου πρός τόν εἰρημένον Ἱατρόν. Ἀπὸ καρδί ας ὅθεν εὐχαριστῶ τόν φίλιτατον "Στασι νου", ότι διὰ τῆς καταχωρήσεως τῆς ἐν τελοῦς ή ἀνοσίτου μακαρονογραφίας, μοι ἀνεπέθηκε τέως ἐπιλελησμένοι ὕψλημα, ὅπερ ἦδη πάνυ προθύμως ή ἀποχρῶν τως ἐκτίω διὰ ταύτης μου. Λυπηρόν, λῖαν μάλιτα λυπηρόν ή δυσάρεστον εἶναι, φίλε Σιντάκτα, ότι ξένος, ὅστις αὐτοπρο αιρίτως ἐξέλεξε τήν πόλιν ταύτην ὡς νέ αν πατρίδα του, προκατήρξατο τοῦ νέου ἔιδου του δι' ἀποπειρῶν ἀναστατώσεως ἰ- σα ἴσα τῶν μᾶλλον εὔ ή καλῶς κειμένων ἐν αὐτῇ, ή τῆς διασπορᾶς ξιζανίων νέων ἐν τῇ κοινωσίᾳ αὐτῆς, ή ταῦτα χάριν ἰ διοτελείας ή ἀναδειξέως ή ή συναφοτε ρων. Στρέφω λοιπόν λήγων τόν λόγον πρός αὐτόν, ή τόν παραιῶ, ἔιν τῶντι προτιθεταὶ νά συζήσῃ μετ' ἡμῶν, νά ἐν- χαρισθῆται εις ὅτι τῆ πέμπε ὁ Ἄγιος Θεός, ή νά μῆ σκάπη τόν λάκκον τῶν ἄλλων, διότι, κατὰ τήν προφητείαν, ἐνδέ χεται νά πέσῃ ἐν αὐτῷ ὁ ἴδιος· νά συμ- μορφωθῆ πρός τό φιλήσυχον πνεῦμα τῆς κοινωσίας, ἣς ταῦν ἀποτελεῖ μέλος, ή νά μῆ τεράτη αὐτῆν δι' ἀνεμωλίον ὀ χλήσειν· ἐπὶ πᾶσι δέ νά παύσῃ διασύρων ὑπολήψεις ἑδραίας, ἀποκτηθείσας διὰ κό πων ή μόχθων ή ἰδρώτων πολυχροῖων, ή νά ὑἰ οἰκοδομῆ ἑαυτῶ Ἰσπανικά φρού ρια, ἐκλαμβάνων ὡς ἀποτελέσματα ἐγρη γόρσιως, νυκτερινᾶς ὀνειροπλανεῖς φαντα σμαγορίας, καθ' ἔς οὐδόπως παράδοξον ἄν τῆ ἐφάνῃ ότι διόθεν μετακαλεῖτο αὐτός ὅθεν ὁ Κος Καρκαγεωργιάδης ἀπεπέμπετο. Ὁ Κος Καρκαγεωργιάδης χαίρει εὐτυχῶς τὰ πιστὰ ἀρχόντων ή ἀρχομένων, συνδρο μητῶν του ή μῆ, φίλων του ή ἐχθρῶν, τῆν ἐξίτησιν ὄλων τῶν σπαυδαίων συναδέλφων του ή τῆν ὑπάληψιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ κατ' αὐτοῦ πάλιν εἶναι παρηφιμασπρός τοῦς ἄγῶνας τοῦ μετὰ τῶν ἀνομιῶλων μα ρμαχῶσαντες ἠρμῆς· ὅπως δὲ διασασθῆ ή τσοῦτον βεθάνης ἐπιζωμινη γωνιᾳ πρὸς αὐτόν ἀπαιτησῆται, ἀπαιτῆται ἑαυτῶν, τό δι' αὐτῶν τούτων ή ἀπειρας αὐτοῦ Σφοδρῶ χιότης δὲ φαίνεται ἰκανῆ νά τὰ διαπρέξῃ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.  
ΕΠΙ ΔΡΚΑΓΓΕΛΟΥ (ΜΟΝΑΓΓΡΙΟΥ),  
ἡ 8 Φεβρουαρίου 1882.  
Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"  
Ἐμνήσθη καί παρ' ἡμῶν ἡ τριακοστῆ



λήξαντος, ημέρα των τριών Ιεραρχών, ως άπανταχού της γήσου. Μετά τὸ πέρας τῆς θείας Μυσταγωγίας, οἱ μαθηταὶ φέροντες, τολὰς λευκάς, μετὰ δύο ἱερέων ἐντολῇ, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκκλησιασθὲν πλῆθος, ἀπῆλθον εἰς τὴν μυρσινοτόλιστον (προσωρινῆν) Σχολῆν, ἣτις ἔφερον ἔξωθεν τῆς θύρας αὐτῆς μετὰ γράμματα μορσίνης τὸ "Κυπριακὴ Ἀδελφότης," ἐνθα ἔτελεισθη ἡ συνήθως παράκλησις μετὰ δοξολογίας· κατ' ἣν δὲ ἐπιμῆν ἐψάλλετο αὐτῇ, πολλοὶ ἐκ τῶν περιεστώτων ἐγχωρίων ἐδάκρουν ἐπὶ τῆ λόγῳ ὅτι ἄρα τὸν μὲν ἠξιώθησαν τῶν ποθομένων, δηλ. ὅτι ἠσπᾶσαν ἀναφανδὸν τὸν Χριστιανισμόν, δευτέρου δὲ ὅτι ἡ "Κυπριακὴ Ἀδελφότης" συνέστησεν εἰς τὸ χωρίον τῶν "Σχολῆν ἐν τῇ φοιτῶσιν ἐβδομηκόντα παῖδες, ποτιζόμενοι τὰ νάματα τῆς παιδείας. Μετὰ τοῦτο ὁ διδάσκαλος κ. Σ. Σταυροειδῆς ὠμίλησε περὶ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, περὶ παιδείας, καὶ περὶ τοῦ ἐπ' ἀρίστοις οἰωνοῖς συσταθέντος ὑπὸ τῆς "Κυπριακῆς Ἀδελφότητος" Σχολείου. Περιωθέντος δὲ καὶ τοῦ λογιδρίου ἔψαλον ἐν λατανύξει οἱ μαθηταὶ τὸ " Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλίμη", μετ' ὅ τὸ πλῆθος ἐξέτεμψε ζωηρὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος καὶ ὑπὲρ τῆς Α. Πανεπιστήμιου τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου, μετ' ἃς τὸ πλῆθος ἀπῆλθεν ἐντυμονοῦν λίαν τῇ "Κυπριακῇ Ἀδελφότητι."

ΕΚΚΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ τῇ 8]20 Φεβρουαρίου 82.

Ἀξιότιμὲ Κύριε Συντάκτα. Παρακαλοῦμε νὰ δημοσιεύσῃτε εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου Ἐφημερίδος σας τὰ ἑξῆς.

Καὶ ἐνταῦθα ἐτελέσθη ἐπισημῶς ἡ ἱορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μετὰ τὴν συνήθη δὲ παράκλησιν ἐν τῇ Σχολῇ, ὁ διδάσκαλος κ. Γ. Ν. Γεωργιάδης ἐξέφώνησε μικρὸν λογιδριὸν παρὶ τῶν τοῖς κατοικοῖς, ὅτι, μόνον διὰ τῆς παιδείας δὲ προαχθῶσι εἰς ἠθικῶς ἢ ὑλικῶς. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου οἱ μαθηταὶ ἔψαλον τὸν ἕμνον τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἢ διάφορα ἑθνικὰ ῥήματα.

Τὴν 4 τοῦ τριῶντος ὁ ἀριστὸς μαθητῆς τῆς τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς Χριστόφορος Πασιᾶς, ὁ διατρέπων ἐν μίῳ τῶν ἐγχωρίων τῶν ἐπ' ἀρετῇ ἢ σεμνότητι ἔπαισε τοῦ ἱεροῦ Τυφάντη λίαν κατέλαβε τὸν ἐγχωρίον ἐν γίνε ἐπὶ τῷ δανάτῳ τοῦτον, ὡς πάντες ἀφήσαντες κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ ἔργα τῶν συνιδέουσιν τὰ, μακρὰν μὴχρι τοῦ τέρου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἀλλήλοις στήσαν, ἔθνεαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μακροῦ εἰς σημεῖον ἐντυμονοῦσιν δὲ, ὡς πρὸς παιδείας ἐπὶ αὐτῷ, κατέβαλλον ὡς πρὸς σχολῆς, συνιδέουσιν δ' αὐτῶν ἢ μὴχρι τοῦ τέρου, ἄρατες αὐτοὶ τὸ φέροντες. Ὁ διδάσκαλος ἔφησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ μακροῦ ἐπισημῶς. Ὁ τολῆ κλαυτός Χριστόφορος ἦγε τὸ ἀριστὸν κρῖνον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Γαίαν ἔχει ἡ δαφνῆ!

ΕΚ ΚΤΗΜΑΤΟΣ τῇ 5 Φεβρουαρίου 82.

Κύριε Συντάκτα τῆς " Ἀληθείας" Τῇ 30 Ἰανουαρίου, ἱορτῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐψάλη ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Σχολῇ δοξολογία ἢ ἐξέφώνηθη λόγος παρὰ τοῦ διδασκάλου κ. Καλλῶν ἐπιμόδιος τῇ περιτάσει. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου, οἱ παρενεθέντες, συνιδέουσιν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου, συνελήγη δὲ τὸ πρὸς ἐν 1682 γρ. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ἐξελέχθησαν ἢ μέλη τῆς Ἐφορίας οἱ κκ. Κ. Κυθραϊώτης, Γ. Δημητριάδης, Ἰω. Λοιζιῆς ἢ Γ. Μαυρομάτης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Γ. Κατσαρίδης ἢ ταμίας ὁ κ. Α. Μεγαλιδῆς.

Καὶ ἐν τῇ Σχολῇ Δροῦσης, τῇ ἐπὶ τῆς "Κυπριακῆς Ἀδελφότητος" συντηρουμένη, ἐτελέσθη ἡ συνήθως ἱορτὴ τῶν Σχολείων, κατ' ἣν μετὰ τὸν λόγον τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου ἀνεπέμφθησαν ζωηροὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος ἢ τοῦ Μητροπολίτου.

ΓΕΡΜΑΣΟΓΙΑ τῇ 4 Φεβρουαρίου 82.

Ἀξιότιμὲ Κύριε Συντάκτα τῆς " Ἀληθείας" Ἐυαρετηθῆτε νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὴν ἡμετέραν ἐφημερίδα τὰ ἑξῆς. Τῇ 30 λήξαντος, ἱορτῇ τῶν Σχολείων, μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἄπαντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλῆθος ἀπῆλθεν εἰς τὴν μυρσινοτόλιστον Σχολῆν, ἐνθα ἐτελέσθη δοξολογία ἢ παράκλησις, κατ' ἣν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τοῦ βασιλικῆς οἴκου Ἑλλάδος ἢ Ἀγγλίας ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ Ἀγγλικῶν ἔθνεος· μετὰ τοῦτο οἱ μαθηταὶ ἔψαλον ἑρρυθμῶ φωνῇ διάφορα ἑθνικὰ ῥήματα ἢ ἐξέφώνηθη παρὰ τοῦ σεμινοῦ ἢ ἀγαθοῦ Ἱερέως ἢ διδασκάλου ἡμῶν Πατῆ Ἀλεξίου λόγος περὶ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἢ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παιδείας· ὁ λόγος συνκίνησε τοὺς πάντας ἢ διελύθησαν κατευχαριστήμοι ἢ εὐχόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἀξιαγαθῆτος ἐφημερίου ἢ διδασκάλου τοῦ χωρίου.

Οἱ Ἐφοροὶ τῆς Σχολῆς Κωνσταντῖνος Ταλλαδῶρος, Γεώργιος Λαζαρίδης, Λαζαρῆς Ζαχαρία, Γεώργ. Χ. Μιχαῆλ ἢ Γρηγόριος Γαβριήλ.

ΛΥΣΙΣ τοῦ 2 λογογράφου· γλῶτταν ἐκχέας μῆτρον ἄκων ἀκούεις οὐ· ἰπὸν ἔφησε λόγου.

ΛΥΣΙΣ Ἐν Λεμησῇ οἱ κκ. Γ. Σ. Φραγκογιάννης, Κ. Λαζαρίδης, Μ. Η. Μεγαλιδῆς, ἢ Σω. Α. Ἀραούσης, Ἐκ Κελλακίου ὁ Δημιτριάδης κ. Κ. Νικολαΐδης.

ΑἰΝΙΓΜΑ Ὁλέσθησαν ἐν ἔροναι ἡμῶν τῶν ἀρετῶν ὀδορᾶν ἡμῶν ἢ τὰ σπάρτα ἢ ἡμῶν τῆς ἐπὶ τῆς ἀπόδοσιν ἢ τὸν λατρεῖν τῶν ἐπὶ τῶν ἀφελῶν ἢ τὸν λατρεῖν τῶν ἐπὶ τῶν ἀφελῶν ἢ τὸν λατρεῖν τῶν ἐπὶ τῶν ἀφελῶν

παντήσῃ· Μὴ βαρυνθῆς ἀπόκοπον ψηφίον ἐν ἀκόμα Καὶ στίλισόν με — δὰ μ' εὐρῆς εἰς ὄλον σου τὸ σῶμα. Ray Silva.

ΑἰΝΙΓΜΑ 4 Ἐγὼ λαμπρὸς ἢ σὺ λευκὸν, Λευκὸλαμπρον γενωῶνιν Παιδίον χαριτόβροντον Ἄμα συναντηθῶμεν. Τὸ τίκνον μας ὡς φάντασμα Τὴν γῆν μας πλῆσιάζει Ὅστε μὲ σὲ συγκατοικεῖ Ὅστε σ' ἐμὲ πελάζει. Ἄμα σ' ἰδῶ, γενᾶτ' ἐνδὺς, Φαίνεται εἰς τὸν κόσμον Ἄμ' ἔπαυσα νὰ σὲ θωρῶ, Ἀπέφυγε τὸν κόσμον. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ. [ἐκ Κυθραϊκῆς.]

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ. ἦτοι

Λυρικά ποιήματα Βασιλείου Μεγαλιδῆ. Εἰς ὄγκον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἐν ἢ διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἢ ἡμισυ Εὐρίσκεται παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν Λεμησῇ ἢ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς " Ἀληθείας."

Εἰδοποιήσεις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διεθνωμένον ὑπὸ κ. Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. Ἐν τῇ μονιῇ τῆς παραθαλασσίᾳ τῆς τούτης ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ, κειμένη ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως ἢ ἀγορᾶς, εὐρίσκει ὁ προσερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα ἢ καλῶς κατασκευασμένα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλιῶν. Γίνονται ἐν αὐτῇ δεκτοὶ ἢ συνδρομητοὶ μετὰ τὸν ἡμῶν. Τιμαὶ συγκραταβατικαὶ, ὑπεριεὶς ἀρίστη. Ἐν Λεμησῇ τῇ 4]16 Φεβρουαρίου 82.

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr. K. CONSTANTINIDES. In this new built maritime hotel situated in the most central place of the town and market, the comfort will find great attendance, cleanliness and well prepared and delicate dishes. In the upper story of the building there are bed-rooms and sub-scriptions are accepted per month. Moderate prices with the best attendance. Limassol 4]16 February 1882

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἢ Ἀγ. Πατρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κου Δ. Χ Παύλου.

Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἔσχατως διὰ διάφορων πραγματειῶν ἐξ Εὐρώπῃ, πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκραταβατικὰς ἐτὸς διαφόρων ἄλλων συνήθως πραγματειῶν, ἢ αἰ ἐξῆς.

Κασιμηρία μαῦρα ἢ τσῆχαι Γαλλικαὶ, κασιμηρία χρωματιστὰ Ἀγγλικά ἢ Γαλλικὰ, διάφορα ὑφάσματα μετὰξίνα, πουπλίνα μαλλομετάξίνα, πουπλίνα κλαυτὰ ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν ἢ βελούδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κορῆλαι μετὰξίνα, ἀλεξίβροχα [ὄμβρέλλαι] διὰ γυναῖκας ἢ ἄνδρας πῖλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἄνδρῶν φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταὶ κοσμήματα διάφορα χρυσᾶ Γαλλικὰ, κλίνα σιδηρᾶ ἢ διάφορα εἰδη συρμῶν.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰπάντα εὐχαριστήμοι.

Ἐν Λεμησῇ 15]27 Ἰανουαρίου 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεῖου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 78

μαγαζεῖν διαφόρους πραγματείας ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα. διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμησῇ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1882 ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Bertali's house, St. Andrew's Street. For further particulars apply to the undersigned. PACIFICCO ELIA auctioneere Limassol 26 Jan. 1882